

Wie zal ons scheiden van de liefde van Christus? De dood?

Romeinen 8:35a, 38a.

Scheiden behoort tot de meest pijnlijke ervaringen in ons leven.

Soms komt de scheiding als een gewelddadige losmaking.. soms als een roestig mes, dat moeizaam de draad doorsnijdt.

Scheiden is lijden. Scheiden bergt in zich iets van uit-een-raffeling.. splijten.. verlorenheid.. een-zaam-heid.

Wanneer we denken aan de dood, denken we aan een definitieve scheiding. In de dood zien we het einde van ons bestaan.

Hulpeloosheid, machteloosheid en krachteloosheid overmeesteren ons. We gaan voorbij als een lichte wolk, die verdampt in de zon.

Een ademtucht, die zich oplost.. een zucht, die vervluchtigt tot niets. Alles, hoe schoon ook, zal eenmaal vergaan. Wij blijven niet over.

Zelden sterven man en vrouw tegelijk. Meestal overleeft de één de ander. Maar ach, wat noem je overleven? Na luttele uren, dagen, maanden of jaren behoort de overlevende ook tot de overledenen. Men kent en vindt onze standplaats zelfs niet meer. Hoe ontzettend triest klinkt de klacht van de mens uit de droefheid die de dood werkt! Wat blijft over van de vitaliteit van Marsman?

Ik lig zwaar verminkt in een hoek van den nacht, weerloos en blind; ik wacht op den dood, die nu eindelijk komen moet. Het paradijs is verbrand: ik proef roet,

dood, angst en bloed.

Ik ben bang, ik ben bang voor den dood.

Ik ben beroofd en leeg, mijn schepen zijn verbrand,
mijn stem verloor haar gloed en vindt geen weer-
klank meer
in 't doode firmament, niets dan de galm die keert
van 't sombere gewelf van mijn ontredderd hart.
ik sta alleen, geen God of maatschappij
die mijn bestaan betreft in een beziel'd verband.

Leopold fluisterde, doch ook die fluistering
verging:

O, als ik dood zal, dood zal zijn
kom dan en fluister, fluister iets liefs,
mijn bleeke oogen zal ik opslaan
en ik zal niet verwonderd zijn.

Ik hoor de oude Bloem, maar hij is geknakt:

Wat blijft ons over van dit lange derven,
Dat leven is? Wat, dat ik nog begeer?
Voor hem en mij een herfst, die niet kan sterven:
Zon, mist en stilte, en dan voor immermeer.

Alles heeft een tijd onder de zon, maar een
BESTEMDE tijd. Er is een tijd om te baren en
een tijd om te sterven.

IJdelheid der ijdelheden, zegt de prediker;
ijdelheid der ijdelheden, het is al ijdelheid.
Het ene geslacht GAAT en het andere geslacht
KOMT.

Wat man leeft er, die de dood niet zien zal,
die zijn ziel zal bevrijden van het geweld van
het graf.

Onzerzijds loopt alles uit op dood en graf.
Of we al denken: voorlopig niet. ik ben jong
.ik ben gezond, het gaat ons niet voorbij.
De mens, die in waarde is, blijft niet. Hij

wordt gelijk de beesten, die vergaan.

Nu is er méér dan ons EINDE in de dood. Dat MEER is niet in ons, ook niet VAN ons. Het is de eeuwige, levende liefde van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Liefde, die gestalte kreeg in Jezus Christus. Liefde, die ALLES gaf.

Vader gaf, uit liefde, Zijn eniggeboren Zoon. De Zoon gaf, gewillig, Zichzelf in ons vlees en bloed.

De Heilige Geest geeft Zich als de levengevende en levenwekkende Geest.

Liefde van Christus, Hij kwam in Bethlehems stal. Hij ontledigt zichzelf, de gestalte van een dienstknecht aannemende.

Liefde, om alles, wat wij verdorven hebben, goed te maken.

Christus ging de weg tot in de dood en in het graf, maar Zijn liefde is sterker dan dood en graf. Stromen van ellende, toorn, verlating, konden deze liefde niet uitblussen.

Liefde tot de Vader. Liefde tot een verloren volk. En er stond van ons niets tegenover, mensen! Dode honden..afkerige kinderen, vijanden werden verzoend door de dood van de Zoon! Hij rukte een moordenaar uit de muil van de leeuw, terwijl Hijzelf zonk naar de diepste diepte van de hel. Jezus hield vast! In de dodelijke omarming van het recht, omarmde Hij het verlorene.

Zal nu de dood, de scheiding van wat wij LEVEN noemen, ons scheiden van de liefde van Christus? Zal Zijn liefde ophouden, als wij ophouden te bestaan? Zal Hij loslaten, als wij alles moeten loslaten? Zullen Zijn gedachten verijdeld worden als wij niet meer kunnen denken? Bij ons is zoveel dat bij machte is ons te scheiden van Hem! Maar aan ZIJN kant is de overmacht van liefde en genade. Hij, die zich in de dood niet

liet scheiden van mensen, zal zich ook niet laten scheiden van dode mensen!

Paulus mag in blijde zekerheid uitroepen: DE DOOD ZÁL ONS NIET SCHEIDEN VAN DE LIEFDE VAN CHRISTUS! Hij mag weten, in geloof: Waar ik moet loslaten, blijft Hij nabij. God is niet een God der doden, maar der levenden.

Geliefde, meer dood dan levende broeder of zuster..dit is uw troost tegen de dood en in de dood: Christus houdt mij vast, waar alles mij begeeft. Christus, de Levende, staat garant voor het eeuwig onvergankelijk leven. Duivel en dood hebben de strijd verloren. Christus heeft overwonnen! Hij leeft! Hij blijft bij ons, al de dagen. Dat is nu eens geen ijdelheid der ijdelheden, maar waarheid en vastheid in Christus Jezus.

Ik ben verzekert..niet van mijn kiemkracht.. niet van mijn onsterfelijkheid..maar van ZIJN hartelijke liefde en trouw..van de kracht van Zijn opstanding uit de doden. Christus is opgestaan! Hij houdt u vast, midden in de dood. Wij verwachten alles alleen van Hem!

Gaat de steen erop? Hij haalt de steen er wel af! Hij heeft gezegd: Ik leef! en gij zult leven. Die in Hem gelooft zal de dood niet zien in der eeuwigheid. Ik kan dat niet voor mijn rekening nemen. Hij heeft het voor Zijn rekening genomen.

Zieke broeder of zuster: Blijf bij deze onwankelbare belijdenis der hoop. Jezus Christus heeft de gevangenis gevangen genomen.

Aan het begin van deze meditatie vond u enkele dichtregels aangaande de dood.

Aan het einde denk ik weer aan een dichteres. Toen Jacqueline van der Waals wist van de kwaal waar zij aan moest sterven, schreef zij:

...
...
...
...

Sinds ik het weet, is God mij meer nabij
En vaak, in d' ernst van 't aardse spel verloren,
Zoo ernstig en zo diep als nooit te voren,
Gevoel ik plots Gods glimlach over mij.

Geloofd zij de HEERE God, de God Israëls, Die
alleen wonderen doet.

En geloofd zij de NAAM Zijner heerlijkheid tot in
eeuwigheid; en de ganse aarde worde met Zijn
heerlijkheid vervuld.

Amen, ja, amen.

De gebeden van Jezus, de Zoon van David, heb-
ben geen einde.

D.C.O.

oo00oo